

מ"ת 8205/04/16 - מדינת ישראל נגד בנימין יפה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 8205-04-16 מדינת ישראל נ' יפה(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	בנימין יפה

החלטה

בפניי בקשה להארכת מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

במקרה דנן אין מחלוקת בדבר קיום ראיות לכאורה, והנאשם כבר הודה והורשע באישום המיוחס לו במסגרת התיק העיקרי. כמו כן אישר הסנגור קיומה של עילת מעצר, כך שהשאלה שבמחלוקת היא שאלת המסוכנות והדרך לאיונה.

כידוע, ככל שמדובר בעבירות תעבורה, לא ימהר בית המשפט להורות על מעצר של נאשם עד תום ההליכים נגדו, אולם העבירה המיוחסת לנאשם אינה עבירת תעבורה גרידא. לחובת המשיב עבר תעבורתי ופלילי עשיר מאד, ולאחר שנפסל רשיונו מסיבה זו, ובעוד עונש מאסר על תנאי מרחף מעל לראשו, הפר את האיסור שהוטל עליו וחזר לנהוג. בנסיבות דומות אמר בית המשפט העליון:

"אכן, עבירות תעבורה כשלעצמן אינן מקימות ברגיל עילת מעצר של מסוכנות. אולם מסכים אני עם כבוד השופט קמא, כי נסיבותיו של העניין דנן חריגות ודורשות התייחסות שונה. נהיגת רכב בשכרות, סכנה גלומה בה לציבור. נהיגת רכב בשכרות על ידי אדם שזמן קצר לפני כן הורשע בעבירה דומה ורשיונו נפסל עקב כך, מגדילה ומעצימה את עוצמת הסיכון הנודעת ממנו. העובדה שלא נרתע מביצוע המעשים, המוכחים לכאורה, שעה שמאסר על תנאי של ששה חודשים תלוי ועומד כנגדו ויהיה בר הפעלה אם יורשע בדינו - מטילה אמנם ספק משמעותי בדבר האמון שניתן לתת בעורר כי יקיים תנאי שחרור בערובה בגידרה של חלופת מעצר.

בש"פ 7031/07 מיכאל חבורסטנקו נ' מדינת ישראל.

כמו כן, דומה כי בתקופה האחרונה קיימת מגמה של החמרת הגישה כלפי עברייני תעבורה והמעצר נקבע כ"דרך

התמודדות חיונית והכרחית למלחמה בנגע הנהיגה הפרועה והמסוכנת". ראו לעניין זה לדוגמא בש"פ 9701/96 אלטסד נ' מדינת ישראל, בש"פ 20309/07 מוסא כרישאת נ' מדינת ישראל.

במקרה דנן, לא רק שמעל ראשו של המשיב מרחף מאסר מותנה, אלא שמדובר בשני מאסרים מותנים לתקופה מצטברת של 19 חודשים. כמו כן, אין מדובר במי שביצע לראשונה עבירה של נהיגה בזמן פסילה אלא במי שלחובתו עבר תעבורתי ופלילי עשיר ביותר, אשר כולל, לצד עבירות של נהיגה בפסילה גם נהיגה בלא רשיון, שימוש ברכב בלא רשות, גרימת תאונת דרכים, התפרצויות, הפרת הוראה חוקית, שיבוש הליכי משפט ועוד.

בנסיבות אלה סבורה המבקשת כי לא ניתן לתת אמון במשיב עד כדי כך שכל חלופה לא תוכל לאיין מסוכנותו.

המשיב הופנה לשירות המבחן אשר המליץ לשחררו לחלופה של מעצר בית חלקי תוך אפשרות לעבודה.

המבקשת התנגדה לחלופה זו, ציינה כי לא ניתן לקבל את האמור בתסקיר המבחן וזאת לנוכח עברו העשיר של המבקש, והעובדה כי ריצה מספר גדול של מאסרים אשר לא שינו את התנהגותו.

מנגד סבור הסנגור כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן. הסנגור פירט את נסיבותיו של המשיב לטען לשינוי שחל בו בתקופה האחרונה כאשר השתלב לראשונה בעבודה וזכה לסיוע מבני משפחתו.

תסקיר המבחן אכן מתאר אדם שעבר חיים קשים עד הלום, ולאחרונה גילה סימני שינוי ושיקום. כפי שעולה מהתסקיר לאחר שחרורו של המשיב ממאסרו האחרון חידש את הקשר עם אחיו ואחיותיו, אשר תמכו בו והתרחק ביוזמתו מסביבת מגוריו הקודמת, במטרה להשתלב בסיבה חיובית ולהתרחק מגורמי השפעה שלילית.

תיק זה מעורר קשיים לא מעטים. מחד גיסא מדובר באדם שלחובתו כאמור היסטוריה ארוכה של עבירות המעידות על זלזול בשלטון החוק ובהוראות הרשויות, עובדה המקשה לתת בו אמון. מאידך גיסא אין להתעלם מהעובדה כי מדובר באדם מבוגר יחסית, כבן 60, אשר הגיע לשלב בחייו בו נראה כי הוא עושה מאמץ אמיתי לשנות את דרכיו.

כפי שהתרשמתי בדיון שהתקיים בפניי וכפי שעולה מתסקיר המבחן, למשיב תמיכה משפחתית משמעותית מגורמים חיוביים, אשר לא נרתעים גם לנוכח הסתבכותו האחרונה ומוכנים להמשיך ולסייע לו.

העבירה דנן בוצעה לפני קרוב לחודש וחצי ומאז שוהה המשיב במעצר, בתנאים לא קלים, ובמהלכו המשיך במאמצי גמילה ואף הפסיק שימוש במתאדון שסופק לו בידי שב"ס.

עוד התרשמתי בצורה חיובית מהמפקחים המוצעים, ומנכונותם להמשיך ולסייע למשיב בשיקומו, תוך נכונות להעמיד

בפניו גבולות ולדווח על כל הפרה, אם תתרחש. אף המבקשת לא טענה כנגד העברים עצמם, אלא כנגד יכולתם לעמוד בדרישות הפיקוח לטווח ארוך.

כשאני מביא בחשבון את כל האמור לעיל, אני סבור ששחרורו של המשיב בתנאים של מעצר בית, הינו חלופה ראויה בנסיבות. כנגד המשיב כאמור מאסר מותנה ארוך, אולם עובדה זו כשלעצמה אינה צריכה להיות שיקול אם לעצרו עד תום ההליכים. אכן אפשר ושחרורו של המשיב בשלב זה לא יסייע לו בהמשך והוא יחזור לריצוי עונשו בין כתלי הכלא, אולם סיבה זו לבדה אינה יכולה להצדיק מעצרו.

התרשמתי כי המשיב עושה מאמצים של ממש לשיקום, מבין את הטעויות שעשה, שילם עליהם מחיר יקר עד היום ואף בגין עבירה זו כבר שילם מחיר יקר בכך שהפסיק את עבודתו וחזר לכלא לתקופה משמעותית בת כחודש וחצי.

התרשמתי כי המשיב מוקף היום שאנשים חיוביים, אשר מוכנים לסייע לשיקומו תוך העמדת גבולות כנדרש, ואף לדווח על הפרת התנאים מצדו למשטרת ישראל.

עם זאת, אינני מקבל את המלצת שירות המבחן כלשונה. סבורני כי עברו של המשיב והמסוכנות שגילה עד היום אינה מאפשרת יציאתו לעבודה בשלב זה, וסבורני כי לפחות בשלב הראשון למעצרו על המשיב לשהות בתנאים של מעצר בית מלא, כאשר אפשר ויהיה מקום לשקול הקלה בהמשך, בחלוף זמן משמעותי, בו יוכיח המשיב כי הוא ראוי לכך.

לפיכך, ראיתי לנכון להורות, כי המשיב ישוחרר ממעצרו בערובה ובתנאים מגבילים כדלקמן:

א. המשיב יפקיד ערבון כספי על סך 5,000 ₪ ובנוסף יחתום על ערבות על סך 30,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ב. מר אהרון פרץ, מר דוד בן שושן וגב' עליזה פרץ, יחתמו על ערבות צד ג' בסך 20,000 ₪ כל אחד להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ג. המשיב ישהה במעצר בית **מלא** בפיקוחם של הערבים הנ"ל בביתו של מר פרץ בצפת ברח' ההגנה 68, צפת.

מובהר לערבים כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתם להמצא במחיצת המשיב ולפקח עליו באופן הדוק בעת שהייתו במעצר הבית, כך שלפחות אחד מהם ישהה בקרבתו בכל עת. **עוד מוטלת על הערבים החובה לדווח מיידית בדבר כל הפרה למשטרת ישראל.**

ד. ניתן כנגד המשיב צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ה. **כל התנאים שלעיל יעמדו בתוקף עד מתן החלטה אחרת או עד למתן גזר דין בתיק העיקרי.**

ו. בכפוף להמצאת כתבי הערובה, ישוחרר המשיב ממעצרו, הערבון הכספי יופקד עד יום 1.6 בשעה 12.

ז. אם ישוחרר המשיב ויפר את תנאי השחרור, ייעצר והדבר עלול להביא למעצרו עד תום ההליכים.

ח. אם לא ימלא המשיב אחר התנאים שלעיל, יישאר במעצר עד החלטה אחרת.

ניתנה היום, 30 ב-30 מאי 2016, במעמד המשיב, בא-כוחו עו"ד קוסונוביץ וב"כ המבקשת עו"ד גאנם.